

Šventieji, šen

(vyrų chorui)

Užtikrintai ♩ = 66-84

1. Šven - tie - ji, šen, be bai - mės prieš var - gus, su džiaugs - mu
 2. Ar ga - lim skųs - tis, kad da - lia sun - ki? Ne - pa - mirš -
 3. Su - ra - sim vie - tą, Die - vo skir - tą mums, ten to - li,
 4. O jei, ne - bai - gus ke - lio, mir - ti teks, tai bus lai -

šen ke - liaut. Nors ke - lias šis at - ro dys ir sun - kus,
 kim tie - sos! Kaip gi ti - kè - tis lai - mės a - tei - ty,
 va - ka - ruos, kur nie - kas mūs ra - my - bės ne - be - drums,
 mės die - na: nuo tol ken - tè - ti, varg - ti ne - be - teks,

ves ma - lo - nè to - liau. Pir - myn, ne - bo - da -
 jei - gu veng - sim ko - vos? Su - kaup - ki - me jè -
 mūs pa - lai - mos šven - tos. Ten mu - zi - ka pui -
 bū - sim vėl dan - gu - je. Bet jei - gu mums už -

mi kan - čių ir rū - pes - čių smul - kių, tuš - čių, taip
 gas vi - sas, mus Die - vas ir glo - bos, ir ves. Jau
 ki skam - bės ir gies - mės am - ži - nos šlo - vės. Iš -
 teks jė - gos iš - tver - ti li - gi pa - bai - gos, džiaugs -

šir - dys mums džiaugs - mu už - kais - kaip ge - rai, kaip ge - rai!
 greit iš - tar - si - me tik - rai: „Kaip ge - rai! Kaip ge - rai!“
 tar - sim su džiaugs - mu tik - rai: „Kaip ge - rai! Kaip ge - rai!“
 min - gai lie - sis mūs bal - sai: „Kaip ge - rai! Kaip ge - rai!“

Žodžiai: William Clayton, 1814–1879.
 Muzika: anglų liaudies melodija.

Doktrinos ir Sandorų 58:2–4
 Jozuės 1:9